सूक्ष्मषट्चरण पु० सूक्ष्मः षट्चरण इव । षट्पदयूके राजनि०

सूक्ष्मा स्त्री सूच-मन् सुक् च नेट् टाप् । १यूथिकायां शब्दच० । २चुद्रैलायां ३करुण्यां ४वाकुचायाञ्च राजनि० ।

सूक्ष्माङ्ग न० कर्म० । "पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् । अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनम्" वेदान्तोक्ते भोगसाधने लोकद्वयगामिनि लिङ्गदेहे । सूक्ष्मशरीरादयोऽप्यत्र । सांख्यमते लिङ्गान्यविभक्तप्रदेशावयवत्वं यथोक्तं सां० का० तत्त्वकौ० । "सूक्ष्मास्तेषां नियता मातापितृजा निवर्त्तन्ते" का० "सूक्ष्मादेहाः परिकल्पिता" तत्त्वकौ० । "परिकल्पिता अनुमिता परलोके कर्मफलभोगः सूक्ष्मदेहं विनाऽनुपपन्नः भोगत्वात् स्थूलदेहारब्धवलयादिजनितस्य सुखस्य स्वदेहेनैव भोगवत् स्वदेहारब्धकर्मादिफलं यत्तत् स्वदेहेनैव भोग्यम् नेतरेण अन्यथा कृतहानाकृताभ्यागमप्रसङ्ग इत्यादिसर्वसंगतानुसन्धेयः । "पूर्वोत्पन्नमसक्तं नियतं महदादिसूक्ष्मपर्य्यन्तम् । संसरति निरुपभोगं भावैरधिवासितं लिङ्गम्" का० । "प्रधानेनादिसर्गे प्रतिपुरुषमेकैकमुत्पादितम् । अव(ग)क्रमव्याहतं शिखामप्यनुविशति नियतम् या चादिसर्गात् या च महाप्रलयादवतिष्ठते महदादिसूक्ष्मपर्य्यन्तं महदहङ्कारैकादशेन्द्रियपञ्चतन्मात्रपर्य्यन्तम् एषां समुदायः सूक्ष्मशरीरं शालभोरमूर्द्धेरिन्द्रियैरन्वितत्वाद्विशेषः" कौ० ।

सूक्ष्मैला स्त्री कर्म० । चुद्रैलायाम् (गुजराटी एलाची) रत्नमा०

सूच पैशून्ये (अलर्द्दोषे) चुरा० पु० उभ० सक० सेट् । सूचयति ते असूचयत् त । वङ्गचक्रत्वान्न मोपदेशः ।

सूचक त्रि० सूचयति अलर्द्दुह्यति सूच-ण्वुल् । १पिशुने अमरः अलर्द्दोहवति २बोधके च । ३काके ४कङ्कुरे ५विडाले पुंस्त्री० मेदि० स्त्रियां ङीप् । ६पिशाचे ७सिद्धगणे एकुदे शब्दर० । ८नाटकप्रसिद्धे सूत्रधाराख्ये प्रधाननटे १०कथके हेमच० ११सूक्ष्मशाखौ पु० राजनि० १२सीवनसाधनद्रव्ये पु० मेदि० ।

सूचन न० सूच-भावे ल्युट् । १हिंसने २ज्ञापने च । युच् । तत्र दृष्टौ पीडायाम् अभिनये च स्त्री विश्वः ।

सूचि(ची) स्त्री सूच-इन् वा ङीप् । १सीवनसाधने सूनामख्याते लोहमयपदार्थे अमरः २शिखायां ३नृत्यभेदे रत्नको० । [जीविनि (दरजि) शब्दर० ।

सूचिक त्रि० सूचिः तया सीवनं शिल्पमस्यास्य ठन् । सूच्या-

सूचिका स्त्री सूचि+स्वार्थे क । १सूच्याम् । रत्नचिरिव कायति कै-क । २हस्तिशुण्डायाम् । सूचिकाधरः ।

सूचिकाधर पुंस्त्री० सूचिकां शुण्डां धरति धृ-अच् । गजे शब्दर० स्त्रियां ङीष् ।

सूचिकाभरण न० वैद्यकोक्ते औषधभेदे तत्पाकादि यथा "विषं पञ्चमितं सूतः शाणकश्चूर्णयेद् द्वयम् । तच्चूर्णं संपुटे कृत्वा काचलिप्तशरावयोः । मुद्रां कृत्वाथ संशोष्य ततश्चूल्लीं निवेशयेत् । वह्निं शनैः शनैः कुर्यात् प्रहरद्वयसङ्ख्यया । ततः सङ्घाटयेत् तन्मुद्रासपरिस्थशरावकात् । संलग्नो यो भवेद्धूमस्तं गृह्णीयाच्छनैः शनैः । वायुसर्गो यथा न स्यात्ततः कूप्यां निवेशयेत् । यावत् सूच्या मुखे लग्नं कूप्या निर्याति भेषजम् । तावन्मात्रो रसो देयो मूर्च्छितो सन्निपातिनि । चुरेण प्रच्छते मूर्ध्नि तत्राकुल्या च घर्षयेत् । रक्तभेषजसम्पर्कात् मूर्च्छितोऽपि हि जीवति । तथैव सर्पदष्टोऽपि मृतावस्थोऽपि जीवति । यदा तापो भवेत्तस्य मधुरं वस्त्र दीयते भेषजस्वरसा० । "विषं पञ्च रसं शाणं तच्चूर्णं काचलेपिते । मृत्संपुटे च संदध्य मुद्रां संस्थाप्य पाचयेत् । शनैर्यामद्वयं पक्त्वा तं वह्निं शीतलम् । अर्द्धयामगतं धूमं गृहीत्वाऽस्मृतसादृतम् । यावत् सूच्या मुखे लग्नं कूप्या आयाति भेषजम् । चुरेण प्रच्छते शीर्षे तत्राकुल्या च घर्षयेत् । निर्दोषे मूर्च्छितो जीवो रक्तभेषजसङ्गमात् । सर्पदष्टो मृतावस्थः सोऽपि जीवति तत्क्षणात् । दद्याच्च मधुरं तोयं सूचिकाभरणे रसे" इति रसप्रदीपः ।

सूचिकामुख पु० सूचिकेव क्रमसूक्ष्मं मुखमस्य । १शङ्खे हारा० हृत० । २सूच्याग्रमुखे न० ।

सूचि(ची)चेत्र न० सूच्याकारं क्षेत्रम् । कीर्त्तावतीप्रसिद्धे सूच्याकारके क्षेत्रभेदे क्षेत्रशब्दे २४०० पृ० द्रष्टव्यम् ।

सूचित त्रि० सूच-क्त । १कथिते २बोधिते ३हिंसिते च ।

सूचिपत्त्रक पु० सूचिरिव पत्त्रमस्य कप् । सितावरशाके राजनि० । सूचीदलादयोऽप्यत्र ।

सूचिपुष्प पु० सूच्याकारं पुष्पं पुष्पाग्रं यस्य । केतकवृक्षे जटा० । सूचीपुष्पादयोऽप्यत्र ।

सूचिरोमन् पु० सूचिरिव रोमाऽस्य । वराहे हारो० सूचीरोमन् तत्रार्थे त्रिका० । [वः । गरुडे शब्दर० ।

सूचिवत् पु० सूचिरिव तदाकारचञ्चुरस्त्यस्य मतुप् यवा०मस्य

सूचिवदन पुंस्त्री० सूचिरिव वदनं यस्य । १नकुले स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । २मशके पु० राजनि० ।

सूचिशालि पु० कर्म० । सूक्ष्मधान्ये श्यामाकादौ राजनि० ।